31994L0055

12.12.1994 *EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA* L 319/7

NÕUKOGU DIREKTIIV 94/55/EÜ,

21. november 1994,

ohtlike kaupade autovedu käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 75,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ([1])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ([2])

toimides asutamislepingu artiklis 189c sätestatud korras ([3])

ning arvestades, et:

(1) aastate jooksul on ohtlike ainete riigisisene ja rahvusvaheline autovedu oluliselt kasvanud ning sellega on suurenenud oht õnnetusjuhtumite korral;

(2) kõik liikmesriigid peale Iirimaa osalevad ohtlike kaupade rahvusvahelise autoveo Euroopa kokkuleppes (*ADR*-kokkulepe), mille reguleerimisala ulatub geograafiliselt ühendusest väljapoole ja millega nähakse ette ohtlike kaupade ohutu rahvusvahelise autoveo ühtsed eeskirjad; seepärast on soovitav kõnealuste eeskirjade kohaldamisala laiendada, et need hõlmaksid ka riigisisest liiklust, eesmärgiga ühtlustada kogu ühenduses ohtlike kaupade autovedude tingimusi;

(3) ühenduse õigus ei hõlma kõiki ohtlike kaupade ohutu autoveo tagamiseks vajalikke meetmeid ja asjaomased siseriiklikud meetmed on liikmesriigiti erinevad; need erinevused takistavad veoteenuste vaba osutamist ning sõidukite ja transpordivahendite vaba liikumist; kõnealuste takistuste ületamiseks tuleks kehtestada ühtsed eeskirjad, mis on kohaldatavad kõikide ühendusesiseste vedude suhtes;

(4) seda laadi meedet tuleb rakendada ühenduse tasandil, et tagada kooskõla ühenduse teiste õigusaktidega, ühtlustatuse rahuldav tase, mis hõlbustab kaupade ja teenuste vaba liikumist, ning riigisiseste ja rahvusvaheliste vedude ohutuse kõrge tase;

(5) käesoleva direktiivi sätete kohaldamine ei piira kohustust, mille ühendus ja selle liikmesriigid on võtnud kooskõlas 1992. aasta juunis Rio de Janeiros toimunud *ÜRO* keskkonna- ja arengukonverentsil vastuvõetud *Agenda 21* peatükis 19 sätestatud eesmärkidega, et püüelda ohtlike ainete liigitussüsteemide edaspidise ühtlustamise poole;

(6) seni puuduvad konkreetsed ühenduse õigusaktid, mis reguleeriksid ohutustingimusi, mille alusel transportida nõukogu direktiivides 90/219/EMÜ, ([4]) 90/220/EMÜ ([5]) ja 90/679/EMÜ ([6]) käsitletud bioloogilisi mõjureid ja geneetiliselt muundatud mikroorganisme;

(7) käesolevas direktiivis võetakse arvesse muid ühenduse tegevuspõhimõtteid töötajate ohutuse, sõidukite ehituse ja keskkonnakaitse alal;

(8) liikmesriikidel on vabadus reguleerida kõiki nende territooriumil toimuvaid ohtlike kaupade vedusid, kui kasutatakse transpordivahendeid, mida käesolevas direktiivis ei käsitleta, sõltumata sõiduki registreerimiskohast;

(9) liikmesriikidel peab olema võimalik kohaldada nende territooriumil toimuvate ohtlike kaupade vedude suhtes maanteeliikluse erieeskirju;

([1]) EÜT C 17, 20.1.1994, lk 6.
([2]) EÜT C 195, 18.7.1994, lk 15.,
([3]) Euroopa Parlamendi 3. mai 1994. aasta arvamus (EÜT C 205, 25.7.1994, lk 54), nõukogu 19. septembri 1994. aasta ühine seisukoht (EÜT C 301, 27.10.1994, lk 25) ja Euroopa Parlamendi 17. novembri 1994. aasta otsus (*Euroopa Ühenduste* Teatajas seni avaldamata).
([4]) EÜT L 117, 8.5.1990, lk 1.
([5]) EÜT L 117, 8.5.1990, lk 15.
([6]) EÜT L 374, 31.12.1990, lk 1.

(10) liikmesriikidel peab olema võimalik säilitada teatavaid riigisiseseid vedusid käsitlevad kvaliteedikontrolli nõuded seni, kuni komisjon nendes küsimustes nõukogule aru annab;

(11) *ADR*-kokkuleppega lubatakse sõlmida kõnealusest kokkuleppest kõrvalekalduvaid lepinguid ning liikmesriikide vahel sõlmitud kahepoolsete lepingute arvukus takistab ohtlike kaupade veo teenuste vaba osutamist; vajalike sätete lisamine käesoleva direktiivi lisadesse peaks vajaduse selliste erandite järele kaotama; tuleks ette näha üleminekuaeg, mille jooksul liikmesriigid võivad omavaheliste olemasolevate lepingute kohaldamist jätkata;

(12) *ADR*-kokkuleppe sätted, sealhulgas ohtlikke kaupu vedavate sõidukite ehitust käsitlevad nõuded, tuleb ühenduse õigusesse üle võtta; sellega seoses tuleks ette näha üleminekuaeg, et liikmesriigid võiksid ajutiselt säilitada teatavad siseriiklikud sätted nende territooriumil registreeritud sõidukite ehitusnõuete kohta;

(13) seoses asjaomaste siseriiklike eelnõudega tuleb kasutada olemasolevaid teavitamismenetlusi, et suurendada läbipaistvust kõikide ettevõtjate jaoks;

(14) riigisiseste vedude osas peab liikmesriikidele jääma õigus kohaldada ÜRO ohtlike kaupade vedude kohta antud soovitustega kooskõlas olevaid eeskirju niivõrd, kuivõrd *ADR*-kokkulepped ei ole veel nende eeskirjadega ühtlustatud, et hõlbustada ohtlike kaupade ühendvedusid;

(15) liikmesriikidel peab olema võimalik reguleerida või keelata oma territooriumil teatavate ohtlike kaupade autovedusid, ent seda üksnes muudel kui veoohutusega seotud põhjustel; sellega seoses võib liikmesriikidele jääda õigus teatavate väga ohtlike ainete vedude puhul ette näha raudtee- või siseveetranspordi kasutamine või teatavate väga ohtlike ainete puhul eripakend;

(16) käesoleva direktiivi kohaldamisel peab liikmesriikidel olema võimalik kohaldada rangemaid või paindlikumaid eeskirju teatavate nende territooriumil tehtavate vedude suhtes, mille puhul kasutatakse nende territooriumil registreeritud sõidukeid;

(17) tingimuste ühtlustamisel tuleks arvesse võtta riikide eripära ja seepärast peab käesolev direktiiv olema piisavalt paindlik, jättes liikmesriikidele võimaluse teha teatavaid erandeid; et mitte takistada uue tehnoloogia rakendamist ja tööstuse arengut, tuleb ette näha ajutised erandid;

(18) kolmandates riikides registreeritud sõidukitel tuleb lubada tegelda rahvusvaheliste vedudega liikmesriikide territooriumil, kui sõidukid vastavad *ADR*-kokkuleppele;

(19) käesolevat direktiivi peab olema võimalik kiiresti tehnika arenguga kohandada, et võtta arvesse *ADR*-kokkuleppesse lülitatud uusi sätteid ning õnnetusjuhtumite või vahejuhtumite puhul teha otsus erakorraliste meetmete kohaldamise ja rakendamise kohta; selleks tuleks moodustada komitee ja kehtestada kord liikmesriikide ja komisjoni vaheliseks tihedaks koostööks kõnealuses komitees;

(20) käesoleva direktiivi lisad sisaldavad sätteid, mis käsitlevad ohtlike kaupade autoveol kasutatavate sõidukite juhtide kutseõpet; seepärast tuleks nõukogu 21. detsembri 1994. aasta direktiiv 89/684/EMÜ (ohtlike kaupade autovedudel kasutatavate sõidukite juhtide kutseõppe kohta) [1] tunnistada kehtetuks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

Reguleerimisala, määratlused ja üldsätted

Artikkel 1

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse liikmesriikides või liikmesriikide vahel toimuvate ohtlike kaupade autovedude suhtes.

[1] EÜT L 398, 30.12.1989, lk 33.

Käesolevat direktiivi ei kohaldata juhul, kui ohtlikke kaupu veetakse sõidukitega, mis kuuluvad relvajõududele või relvajõudude vastutusalasse.

2. Käesolev direktiiv ei mõjuta siiski liikmesriikide õigust kehtestada ühenduse õigusakte arvesse võttes nõudeid, mis käsitlevad:

a) ohtlike kaupade riigisiseseid ja rahvusvahelisi vedusid nende territooriumidel sõidukitega, mida käesolevas direktiivis ei käsitleta;

b) ohtlike kaupade riigisiseste ja rahvusvaheliste vedude maanteeliikluse erieeskirju;

c) ettevõtjate kvaliteedikontrolle kooskõlas ISO standarditega 9001 ja 9002, kui ettevõtjad tegelevad riigisiseste vedudega, mis hõlmavad:

   i) klassi 1 lõhkeaineid ja plahvatusohtlikke tooteid, kui ühes veoühikus sisalduva lõhkeaine kogus ületab:

      — jaotise 1.1 puhul 1 000 kg või

      — jaotise 1.2 puhul 3 000 kg või

      — jaotiste 1.3 ja 1.5 puhul 5 000 kg;

   ii) järgmisi väga ohtlikke aineid tsisternides või paakkonteinerites kogumahutavusega üle 3 000 liitri:

      — klassi 2 ained

         — gaas, mis on liigitatud järgmiselt: at, bt, b, ct, c,

         — sügavkülmutatud vedelgaasid, mis kuuluvad rühmadesse 7° b ja 8° b,

      — klasside 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1 ja 8 ained,

         — mis ei ole loetletud nende klasside rühmades b või c,

         — mis on eespool nimetatud rühmades loetletud, kuid mille ohukood koosneb kolmest või enamast numbrist (nullid välja arvatud);

   iii) järgmisi klassi 7 (radioaktiivsed ained) pakendeid: lõhustuvate ainete pakendid, B(U)-tüüpi pakendid, B(M)-tüüpi pakendid.

Neid nõudeid käsitlevate siseriiklike sätete reguleerimisala ei või laiendada.

Kõnealuste sätete kohaldamine lõpeb, kui samalaadsed meetmed tehakse kohustuslikuks ühenduse sätetega.

Komisjon esitab nõukogule enne 31. detsembrit 1998 aruande, milles ta annab hinnangu käesolevas sättes käsitletud ohutusnõuetele ja teeb asjakohase ettepaneku sätte kohaldamise jätkamise või lõpetamise kohta.

Artikkel 2

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

— *ADR-kokkulepe* — 30. septembril 1957 Genfis sõlmitud ohtlike kaupade rahvusvaheliste autovedude Euroopa kokkulepe koos muudatustega,

— *sõiduk* — teedel kasutamiseks mõeldud, komplektne või mittekomplektne, vähemalt neljarattaline mootorsõiduk, mille maksimaalne valmistajakiirus on üle 25 km/h, ja selle haagised, välja arvatud rööbastel liikuvad sõidukid, põllumajandus- ja metsatraktorid ning kõik liikurmasinad,

— *ohtlikud kaubad* — ained ja tooted, mille autovedu on keelatud või on lubatud üksnes teatavatel käesoleva direktiivi lisades A ja B sätestatud asjaoludel,

— *vedu* — liikmesriigi territooriumil täielikult või osaliselt üldkasutatavatel teedel sõidukiga toimuv autovedu, sealhulgas lisades A ja B käsitletud peale- ja mahalaadimine, ilma et see piiraks korda, mis on liikmesriikide õigusaktidega ette nähtud selliste toimingutega seotud vastutuse kohta.

Määratlus ei hõlma vedusid, mis toimuvad ruumiliselt piiritletud alal.

Artikkel 3

1. Ohtlikke kaupu, mille vedu on käesoleva direktiivi lisadega A ja B keelatud, maanteed mööda ei veeta, ilma et see piiraks artikli 6 kohaldamist.

2. Kui käesolevas direktiivis ei ole sätestatud teisiti, lubatakse muid lisas A loetletud ohtlikke kaupu vedada juhul, kui lisadega A ja B kehtestatud tingimused on täidetud, eelkõige järgmiste punktide osas:

a) asjaomaste kaupade pakendamine ja märgistamine;

b) asjaomaseid kaupu vedava sõiduki ehitus, varustus ja nõuetekohane toimimine.

II PEATÜKK

Erandid, piirangud ja vabastused

Artikkel 4

Liikmesriigid võivad säilitada ohtlike kaupade autovedu käsitlevad siseriikliku õiguse sätted, mis on kooskõlas ÜRO ohtlike kaupade veo soovitustega, nende territooriumil registreeritud sõidukitega toimuvate riigisiseste vedude suhtes seni, kuni käesoleva direktiivi lisasid A ja B on kõnealuste soovituste arvessevõtmiseks muudetud. Asjaomased liikmesriigid teavitavad sellest komisjoni.

Artikkel 5

1. Ilma et see piiraks teiste, eelkõige turulepääsu käsitlevate ühenduse õigusaktide kohaldamist, jääb liikmesriikidele muudel kui veoohutusega seotud põhjustel, näiteks riigi julgeoleku või keskkonnakaitse eesmärgil, õigus reguleerida või keelata teatavate ohtlike kaupade vedu oma territooriumil.

2. Kõik need eeskirjad, mis liikmesriigid on kehtestanud nende territooriumit rahvusvahelisteks vedudeks kasutavatele lisa B äärenumbri 10 599 alusel loa saanud sõidukitele, on kohaliku ulatusega, neid kohaldatakse nii riigisiseste kui ka rahvusvaheliste vedude suhtes ja need ei või kaasa tuua kellegi diskrimineerimist.

3. a) Välja arvatud ehitusnõuded, võivad liikmesriigid kehtestada rangemaid sätteid vedude suhtes, mis toimuvad nende territooriumil registreeritud või kasutusele võetud sõidukitega.

b) Liikmesriigid võivad siiski säilitada nende territooriumil registreeritud paakautode raskuskeset käsitlevad siseriiklikud erisätted kuni käesoleva direktiivi B lisa äärenumbri 211 128 võimaliku muutmiseni, kuid igal juhul mitte kauem kui 31. detsembrini 1998.

4. Kui liikmesriik leiab, et kohaldatavad ohutussätted ei ole õnnetusjuhtumi või vahejuhtumi korral piisavad vedudega kaasnevate ohtude piiramiseks, ja kui on tarvis kiiresti tegutseda, teatab liikmesriik komisjonile kavandamisjärgus meetmetest, mida ta kavatseb võtta. Komisjon otsustab artiklis 9 sätestatud korras, kas selliste meetmete rakendamist tuleks lubada, ja määrab nende kestuse.

5. Liikmesriigid võivad säilitada 31. detsembril 1996 kohaldatavad siseriikliiklikud sätted, mis käsitlevad:

— klassi 1.1 ainete vedu,

— klassi 2 mürgiste, ebastabiilsete ja/või kergsüttivate gaaside vedu,

— dioksiine või furaane sisaldavate ainete vedu,

— selliste mahutite või paakkonteinerite vedu, mis mahutavad rohkem kui 3 000 liitrit klassi 3, 4.2, 4.3, 5.1, 6.1 või 8 vedelikke, mida ei ole nimetatud kõnealuste klasside rühmades b või c.

Sätted võivad käsitleda üksnes:

— selliste autovedude keelamist, kui neid on võimalik transportida raudtee või siseveetee kaudu,

— nõuet järgida teatavaid eelismarsruute,

— muid sätteid, mis käsitlevad dioksiine või furaane sisaldavate ainete pakendamist.

Neid sätteid ei või laiendada ega karmistada. Liikmesriigid edastavad need siseriiklikud sätted komisjonile, kes teavitab nendest muid liikmesriike.

Artikkel 6

1. Liikmesriigid võivad lubada oma territooriumil kooskõlas mere- või õhutranspordi rahvusvaheliste nõuetega liigitatud, pakendatud ja märgistatud ohtlike kaupade autovedu, kui vedu hõlmab ka mere- või õhureisi.

2. Lisade A ja B sätteid, mis käsitlevad keelte kasutamist asjaomases märgistuses või dokumentides, ei kohaldata üksnes ühe liikmesriigi territooriumil toimuvate vedude suhtes. Liikmesriigid võivad lubada nende territooriumil toimuvate vedude puhul muude kui lisades sätestatud keelte kasutamist.

3. Liikmesriigid võivad oma territooriumil lubada selliste enne 1. jaanuari 1997 ehitatud sõidukite kasutamist, mis käesolevale direktiivile ei vasta, kuid mis on ehitatud 31. detsembril 1996 kehtinud siseriiklike nõuete kohaselt, kui kõnealused sõidukid vastavad nõutavale ohutustasemele.

4. Liikmesriigid võivad säilitada oma 31. detsembril 1996 kehtinud siseriiklikud sätted, mis käsitlevad A lisa äärenumbri

2212 tähenduses uute mahutite ja lisadele A ja B mittevastavate uute tsisternide ehitust, kasutust ja veotingimusi, kuni viited mahutite ja tsisternide ehituse ja kasutuse standarditele, mis on käesoleva direktiiviga võrdselt siduvad, lisatakse lisadele A ja B, kuid igal juhul mitte kauem kui 31. detsembrini 1998. Enne 1. jaanuari 1999 ehitatud mahuteid ja tsisterne, mis vastavad nõutavale ohutustasemele, võib kasutada algsete tingimuste kohaselt.

5. Liikmesriigid võivad säilitada muud kui lisades A ja B ettenähtud siseriiklikud sätted, mis käsitlevad nende territooriumil toimuvate vedelgaaside või vedelgaasisegude veo standardtemperatuuri, kuni sätted asjaomaste kliimavöötmete standardtemperatuuride kohta lülitatakse Euroopa standarditesse ning viited nendele standarditele lisatakse lisadele A ja B.

6. Liikmesriigid võivad enne 1. jaanuari 1997 lubada oma territooriumidel toimuvatel vedudel kasutada pakendeid, mis on valmistatud, kuid mitte sertifitseeritud kooskõlas *ADR*-kokkuleppega, kui sellisel pakendil on kirjas valmistamiskuupäev ja see läbib vajaduse korral 31. detsembril 1996 kehtinud siseriiklike õigusaktidega ettenähtud testid ja kui kõik sellised pakendid vastavad asjakohasele ohutustasemele (sealhulgas vajaduse korral testimine ja kontroll) kooskõlas järgmise süsteemiga: keskmise suurusega metallist mahtlastikonteinereid ja metalltrumleid, mille mahutavus on üle 50 liitri, võib kasutada kuni 15 aastat pärast nende valmistamiskuupäeva, kuid mitte kauem kui 31. detsembrini 1998.

7. Liikmesriigid võivad lubada kuni 31. detsembrini 1998 oma territooriumil teatavate enne 1. jaanuari 1997 pakendatud ohtlike kaupade vedu tingimusel, et kaubad on liigitatud, pakendatud ja märgistatud kooskõlas enne 1. jaanuari 1997 kehtinud siseriiklike õigusaktide nõuetega.

8. Liikmesriigid võivad nende vedude puhul, mis toimuvad liikmesriigi territooriumil ja seal registreeritud sõidukitega, säilitada 31. detsembril 1996 kehtinud siseriikliku õiguse sätted, mis käsitlevad hädakoodi kasutamist lisas B sätestatud ohu identifitseerimisnumbri asemel.

9. Liikmesriigid võivad pärast komisjoniga konsulteerimist säilitada käesoleva direktiivi lisades A ja B ettenähtutest vähem ranged sätted nende territooriumil üksnes väikestes kogustes toimuvate teatavate ohtlike kaupade vedude puhul, välja arvatud keskmise või kõrge radioaktiivsustasemega ained.

10. Tingimusel, et turvalisus ei ole ohus, võivad liikmesriigid lubada lisadest A ja B ajutisi erandeid, et teha oma territooriumil uuringuid, mis on vajalikud enne kõnealuste lisade muutmist nende kohandamiseks tehnoloogia ja tööstuse arenguga. Sellest teatatakse komisjonile, kes teavitab omakorda teisi liikmesriike.

Ajutised erandid, mis on liikmesriikide pädevate asutuste vahel kokku lepitud lisade A ja B äärenumbrite 2 010 ja 10 602 alusel, tehakse mitmepoolse lepinguna, mille lepingu algatanud asutus esitab kõikide liikmesriikide pädevatele asutustele. Sellest teavitatakse komisjoni.

Ühegi esimeses ja teises lõigus nimetatud erandi kohaldamisel ei või kedagi diskrimineerida saatja, veoettevõtja või saaja kodakondsuse või asukoha järgi; erandid võivad kehtida kuni viis aastat ja neid ei saa uuendada.

11. Liikmesriigid võivad lubada selliste ohtlike kaupade üksikuid vedusid, mis on keelatud lisadega A ja B või mida tehakse lisades A ja B sätestatust erinevatel tingimustel.

12. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, võivad liikmesriigid hiljemalt 31. detsembrini 1998 kohaldada muude liikmesriikidega sõlmitud olemasolevaid lepinguid, mis on kooskõlas *ADR*-kokkuleppega, ilma kedagi saatja, vedaja või saaja kodakondsuse või asukoha järgi diskrimineerimata. Muud lisade A ja B äärenumbritega 2 010 ja 10 602 lubatud erandid peavad vastama lõikele 10.

Artikkel 7

Kui turulepääsu käsitlevate siseriiklike või ühenduse sätetega ei ole ette nähtud teisiti, lubatakse kolmandates riikides registreeritud või kasutusele võetud sõidukitel tegelda ühenduse piires ohtlike kaupade rahvusvaheliste vedudega, kui kõnealused veod on kooskõlas ADR-kokkuleppega.

III PEATÜKK

Lõppsätted

Artikkel 8

Muudatused, mis on vajalikud lisade A ja B kohandamiseks käesolevas direktiivis käsitletud valdkondades toimunud teaduse

ja tehnika arenguga, et võtta arvesse ADR-kokkuleppe lisadesse tehtud muudatusi, võetakse vastu artiklis 9 sätestatud korras.

Artikkel 9

1. Komisjoni abistab ohtlike kaupade veo komitee, edaspidi "komitee", mis koosneb liikmesriikide esindajatest ja mida juhatab komisjoni esindaja.

2. Võetavate meetmete eelnõu esitab komiteele komisjoni esindaja. Tähtaja jooksul, mille eesistuja määrab lähtuvalt küsimuse kiireloomulisusest, esitab komitee eelnõu kohta oma arvamuse. Arvamus esitatakse sellise häälteenamusega, nagu on sätestatud asutamislepingu artikli 148 lõikes 2 nõukogu otsuste vastuvõtmiseks komisjoni ettepaneku põhjal. Liikmesriikide esindajate hääli komitees arvestatakse nimetatud artiklis sätestatud viisil. Eesistuja ei hääleta.

3. a) Kui kavandatavad meetmed on komitee arvamusega kooskõlas, võtab komisjon need vastu.

b) Kui kavandatavad meetmed ei ole komitee arvamusega kooskõlas või kui komitee ei esita oma arvamust, esitab komisjon võetavate meetmete kohta viivitamata ettepaneku nõukogule. Nõukogu teeb otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega.

Kui nõukogu ei ole otsust teinud kolme kuu jooksul alates nõukogu poole pöördumisest, võtab komisjon ettepandud meetmed vastu.

Artikkel 10

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid enne 1. jaanuari 1997. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 11

1. Direktiiv 89/684/EMÜ tunnistatakse kehtetuks alates käesoleva direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtpäevast.

2. Ajutised sertifikaadid, mille liikmesriigid on kooskõlas kõnealuse direktiivi artikli 4 lõikega 2 välja andnud üksnes riigisisesteks vedudeks, kehtivad kuni 31. detsembrini 1996. Kõnealuse direktiivi artikli 4 lõike 4 kohaselt väljaantud sertifikaatide kasutamist võib jätkata kuni nende kehtivusaja lõpuni, kuid mitte kauem kui 1. juulini 1997 tsisternides veetavate ohtlike kaupade puhul või lõhkeainete puhul ja mitte kauem kui 1. jaanuarini 2000 muude ohtlike kaupade puhul.

Artikkel 12

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 21. november 1994

Nõukogu nimel

eesistuja

M. WISSMANN

A LISA

NB: Konsolideeritud tekst avaldatakse kõigis ühenduse ametlikes keeltes niipea, kui see on ette valmistatud ja tõlgitud.

Vt komisjoni direktiiv 2003/28/EÜ, EÜT L 90, 8.4.2003, lk 45.

B LISA

NB: Konsolideeritud tekst avaldatakse kõigis ühenduse ametlikes keeltes niipea, kui see on ette valmistatud ja tõlgitud.

Vt komisjoni direktiiv 2003/28/EÜ, EÜT L 90, 8.4.2003, lk 45.